

vis ved at sikre fuld åbenhed – for det er klart: flertallet har altid adgang til alle oplysninger – så er det ikke så meget værd.

Det sjette punkt er Folketingets indflydelse på udenrigs- og sikkerhedspolitikken. Udenrigsministeriet og mange folk i tilknytning til det – og det er jo kun udmærkede mennesker, der færdes dér – er bekymrede for, hvad det betyder for vores udenrigspolitiske slagkraft, at man giver Folketinget fuld medindflydelse, og at udenrigspolitikken formes i så stor åbenhed og i så demokratisk regi som muligt. Erfaringerne modsiger klart denne frygt. Da vi i sin tid – hr. Niels Helveg Petersen og jeg var direkte involveret i arbejdet – etablerede den særlige procedure omkring Folketingets Markedsudvalg, hørte vi alle disse bekymrede røster fuldtordnende sige, at det var umuligt for Danmark at føre markeds politik/europapolitik med sådanne bindinger til at skulle forelægge sagerne i Markedsudvalget inden.

Erfaringerne viste, at det overhovedet ikke kom til at ske. Tværtimod styrkede og styrker det danske ministre, at de har et folkeligt mandat, inden de rejser, og at de har været tvunget til at sætte sig ind i sagerne og ikke som deres kolleger skal læse papirerne for første gang i flyveren på vej ned til ministerrådsmødet. Det har styrket. Og det er jo helt uacceptabelt i et demokrati, at der skal være mindre offentlighed omkring vigtige udenrigspolitiske spørgsmål end omkring almindelige indenrigspolitiske spørgsmål.

Omkring monarkiet ikke andet end dette: Vi har en formulering om, at Danmark er et folkestyre med en dronning, og det ønsker vi ikke at ændre på. Vi vil også gerne være med til at lave om på tronfølge loven, men vi vil gerne præcisere, at kongen/dronningen i overensstemmelse med moderne demokratisk opfattelse naturligvis overhovedet ikke skal være blandet ind i den almindelige politiske proces.

Hvad angår folkekirken, er vi tilhængere af, at vi bevarer den danske folkekirke, men at vi giver den selvstyre, ret til at selv at regulere sine egne anliggender, og at vi betrygger religionsfriheden, men samtidig sikrer religionsligheden, sådan at mulighederne for at yde økonomiske bidrag til den trosretning, det trossamfund, man bekender sig til, bliver de samme, det vil sige, at man kan opkræve bidrag, og man fjerner særlige skattebegunstigelser i den samme forbindelse.

Det niende punkt er rigsfællesskabet, hvor vi lægger vægt på, at man udvikler rigsfællesskabet, sådan at de tre folk, der lever i rigsfællesskabet, kan blive ligeberettigede nationale enheder, også meget gerne med en folkeretlig profil.

Endelig som det sidste vil vi gerne diskutere spørgsmålet om muligheden for at ændre grundloven.

Vi håber, at flertallet anført af statsministeren vil lytte til det store mindretal i Folketinget og gå ind i en dialog med os om at finde ud af, hvordan vi kan skrive en moderne grundlov. Vi skylder et nyt århundrede, at det får en ny grundlov, en tekst, det kan leve med, et værktøj, en ramme. Man kan ikke, som statsministeren rigtigt siger, løse alle problemer bare med ord i en grundlov; man skaber ikke job ved bare at sætte deklaratoriske bestemmelser ind i en forfatning, men en grundlov er alligevel en ramme, et signalement, et sæt regler, der beskytter grundlæggende rettigheder, angiver styreform og beskytter mindretallet mod flertallet.

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg ved ikke, om jeg i al venskabelighed må teste hr. Svend Auken's holdninger. Jeg ved jo, at hr. Svend Auken's hjerte brænder for miljøet, og hr. Svend Auken nævnte ophavsrettigheder og patentrettigheder.

Hånden på hjertet, hvis nu et flertal i Folketinget bestående af Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti siger: All right, vi sætter de rettigheder ind i grundloven, men de bliver beskrevet på så lavt et niveau, at de kan fortolkes, som om det i hr. Svend Auken's øjne ville være et tilbageskridt. Ville hr. Svend Auken så også være tilhænger af, at de skal ind?

Dette for at teste, om det er et varmt ønske, at det kommer ind uanset indholdet, eller om det bare er partipolitik, der ikke kan gennemføres i øjeblikket.

Det andet spørgsmål er: Hvordan kan man opnå højere ligestilling end at benytte det ord, der benyttes i grundloven i dag: enhver? Har jeg ikke ret i, at lige så snart man fraviger det ord, så er man allerede begyndt at opdele befolkningen i forskellige grupper?

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Hvad angår det sidste, er jeg fuldstændig enig med fru Birthe Rønn Hornbech. Jeg kan huske,